

normalt varetages af et arbejdsministerium bør et sådant ministeriums vigtigste opgaver i en forbundsstat omfatte: fremme — gennem samarbejde — af de ansvarlige statslige, provinsielle eller kantonale myndigheders udvikling af deres administrative metoder, koordinering for at lette gennemførelsen af effektive foranstaltninger på det nationale plan, udveksling af oplysninger vedrørende udviklingen inden for det pågældende land, i andre lande og på det internationale plan, samt ledelse eller foranstaltning af undersøgelser og forskningsarbejde, som mest effektivt, fordelagtigt og økonomisk kan udføres centralt.

12. Det er ligeledes nødvendigt, at arbejdsministeriet beskæftiger sig med internationale arbejdsproblemer. Arbejdet på dette område omfatter indsamling af oplysninger, samarbejde med internationale eller regionale organisationer samt fælles foranstaltninger på tosidig basis ved løsning af problemer på det industrielle, økonomiske og sociale område.

III. Almindelige principper vedrørende ministeriets administration.

13. Etableringen og opretholdelsen af et stadigt samarbejde med arbejdsgiver- og arbejderorganisationer, lokale myndigheder og frivillige organer, der beskæftiger sig med arbejdsproblemer, er af væsentlig betydning for en effektiv gennemførelse af de fornævnte opgaver. Forhandlingsmetoderne kunne f. eks. omfatte anvendelse af fællesudvalg, sammensat på national eller lokal basis eller nedsat for generelle eller særlige formål samt permanente forbindelsesorganer.

14. Arbejdsministeriet bør fuldtud kunne dække arbejdssynspunkter i regeringens overvejelser vedrørende landets politik på det industrielle, økonomiske og sociale område. Arbejdsministeriet er takket være sit særlige forhold til arbejdsgiver- og arbejderorganisationer og sit arbejde for arbejdernes trivsel på arbejdspladserne, i særlig grad egnet til at være et samlende midtpunkt i denne henseende.

15. I det omfang, arbejdsgiver- og arbejderorganisationer samt andre organer af offentlig eller privat karakter beskæftiger sig med arbejdsproblemer, bør arbejdsministeriet, hvor omstændighederne måtte tale derfor, opmuntre denne virksomhed og søge at samarbejde og drage enhver fordel heraf til det fælles bedste.

16. Uanset hvordan en regerings lovgivning og vigtigere beslutninger med hensyn til arbejdspolitikken måtte være, bør arbejdsministeriet op-

træde upartisk ved gennemførelsen af denne lovgivning og denne politik.

IV. Ministeriets organisation og personale.

17. Arbejdsministeriets organisation vil bero på den almindelige opbygning af centraladministrationen, det pågældende lands størrelse og geografiske beliggenhed, befolkningstætheden og befolkningens fordeling samt karakteren og graden af dets økonomiske og sociale udvikling. Et af de karakteristiske træk ved ministeriets organisation, er, at dets arbejde hovedsageligt vedrører den menneskelige faktor i forholdet mellem arbejdsgivere og arbejdere og i vidt omfang har forbindelse med udenforstående organer — såvel arbejdsgiver- og arbejderorganisationer som andre organisationer — og med offentligheden. Et centralkontor kan ikke selv udøve alle disse funktioner; nogen decentralisering er nødvendig, og den må gå tilstrækkelig vidt for at være fuldt effektiv. En sådan organisation kræver den størst mulige spredning af arbejdsbyrden og en væsentlig overdragelse af myndighed til lokale organer. Den del af offentligheden, som ministeriet kommer i berøring med, forlanger, at der findes en afdeling så nær ved deres hjem som muligt, og at afdelingens personale udviser forståelse og om muligt kan behandle deres problemer på stedet.

18. Opgavernes fordeling vil bl. a. afhænge af omfanget af ministeriets virksomhed og følgelig af dets størrelse og af de andre i foregående afsnit omtalte forhold. Arbejdsministeriets opbygning må bero på det arbejde, det skal udføre. I afsnittene 7 og 8 er der givet en vis angivelse af de særlige arbejdsområder. Der vil desuden være almindelige områder for ministeriet som helhed: personaleforhold og administration, finansielle spørgsmål, juridiske spørgsmål, forskning, statistik, informationsarbejde, bibliotek, forholdet til offentligheden og internationale arbejdsforhold.

19. Hovedkontoret bør drage omsorg for den snævrere mulige forbindelse med alle andre styrelser inden for centraladministrationen i tilfælde, hvor deres interesser berører arbejdsministeriet eller omvendt. På tilsvarende måde bør der i forbundsstater bestå et snævert arbejdsforhold mellem det pågældende lands arbejdsministerium og de statslige, provinsielle og kantonale myndigheder.

20. Det er ligeledes af betydning, at der opretholdes den snævrere mulige kontakt mellem hovedkontoret og den lokale organisation, der er nødvendig for at gennemføre arbejdspolitikken, og at man på ethvert plan undgår, at flere organer tager de samme opgaver op og udøver de samme